

Joc Brut:

Bibliografia:

– MANUEL DE PEDROLO, Joc Brut, Edicions62, el Cangur, Barcelona, febrer 1999.

– Biografia de l'autor:

Pedrolo i Molina, Manuel de (l'Aranyó 1918 – Barcelona 1990) Escriptor. Conreà

tots els gèneres literaris: poesia (*Ésser en el món*, 1949) i teatre, classificat dins el teatre

de l'absurd (*Homes i no*, 1959; *Tècnica de cambra*, 1961; *Darrera versió per ara*, 1963; *Situació bis*, 1964; etc...). Col·laborà en la majoria de les revistes catalanes. Però el seu vessant creatiu més important és la narrativa, contes i novel·les, publicats en molts casos al cap d'anys d'haver estat escrits –*Esvesca una sang fàcil*, (1954) i *Cendra per Martina* (1965), per exemple, són del 1952, amb obres com *Avui es parla de mi* (1966),

Mister Chase, podeu sortir (1955), *Estrictament personal* (1955), *Una selva com la teva*

(1960), *Cops de bec a Passadena* (1972), *Un amor fora ciutat* (1970), etc. A partir del

1963 començà el corpus novel·lístic titulat *Temps obert*. Altres obres seves són *Joc brut*

(1965), *Totes les bèsties de càrrega* (1965), *Mossegat-se la cua* (1968), *Text/Càncer* i *Me-canoscrit del segon origen* (1974), entre d'altres. El 1974 hom començà a aplegar la seva

obra narrativa, en set volums. Publicà, encara, altres sèries com les tetralogies de

La terra prohibida (1977–78), *Anònim* (1978–81), *Apòcrifs* (1982–85), i novel·les com *Sòlids en suspensió* (1975) o *No hi fa res si el comte-duc no va caure del cavall a Tàrraga*

(1985), etc. La seva obra se situa entre els dos corrents que marcaren la narrativa

mundial de la postguerra: l'existencialisme i el conductisme, temptat també per la problemàtica del punt de vista, el monòleg interior i la investigació de l'escriptura.

Obtingué entre d'altres premis, el Joanot Martorell, el Víctor Català, el Sant Jordi, el

Prudenci Bertrana i el d'Honor de les Lletres Catalanes. Pòstumament han estat

publicats *Disset contes i una excepció* (1990), *Obres públiques* (1991) i el dietari *Darrers diaris inèdits. Blocs 1988–1990* (1991).

– Premis:

– Premi d'Honor a les Lletres Catalanes

– El Joanot Martorell

- El Víctor Catala
- El Sant Jordi
- El Prudenci Bertrana; ...entre d'altres
- Nombre de pàgines:

107 pàgines

- Gènere literari al qual pertany:

És una novel·la d'intriga, negra, d'acció, on el mateix protagonista es l'autor.

- Tema principal:

L'amor:

Es un relat real en el qual s'hi desenvolupa un amor entre dos persones, aquest amor es tan profund que perquè continuï hi tindrà que intervenir un assassinat, però un cop l'assassinat s'ha produït, la persona que la matat veu que ha estat víctima d'un engany.

- Argument:

Joc Brut es una novel·la en la qual s'hi veu molt ben reflectida el títol del llibre.

L'història comença en una parada d'autobús, quan un jove anomenat Xavier es fixa amb les cames d'una noia amb el nom de Juna.

Des de el primer moment que la veu ja s'hi queda enamorat i la segueix desesperat per tot arreu per tal d'aconseguir-la.

La noia no se'l creu massa i passa bastat d'ell però a mesura que ell insisteix ella sembla que es vagi adreçant.

La Juna cada vegada es veu mes apressada per el Xavier fins que al final, després d'haver-ho parlat durant un període d'uns 2 mesos es decideix a acceptar-ho.

Durant els dies que surten junts la Juna hi fica molts inconvenients, un dels mes destacats es el que diu que es troben en una situació econòmicament baixa i que en aquesta situació no poden viure junts ja que no ho podrien pagar, ell que sempre insisteix li pregunta si hauria alguna manera de poder viure junts; i ella després de pensar durant una llarga estona li pregunta si faria qualsevol cosa per viure amb ella, i ell com un babau li contesta que si que per amb ella faria el que fos.

I es quan la Juna se li acudeix una idea una mica dolenta que consisteix en matar el seu propi oncle, ja que ell té una gran fortuna i en el moment que es morís la seva fortuna passaria a ser de la Juna.

Ell no sap que fer però estima molt a la Juna, així doncs decideix acceptar aquella brutal idea.

La Juna ho prepara tot i queden que cap a les 10 de la nit que hi vagi i que entri per la finestra del darrera, que estarà oberta.

I així es fa, a les 10 de la nit el Xavier tot equipat per tal de no deixar cap petjada fa cap a casa de la Juna.

Ell que tots els passos estudiats se'n va directament cap al menjador a agafar la pistola que li havia dit la Juna i sense fer soroll va a la habitació on estava el oncle de la Juna i li pega un tiro.

El Xavier es queda tot parat i se li acudeix de simular un suïcidi, així que li col·loca la pistola a la seva mà per tal de que sembli que s'hagi suïcidat.

Però abans de marxar en Xavier que portava guants decideix treure-se'ls per veure una copeta de Whisky i deixa les respectives petjades.

Al cap de sis mesos que es tenien que trobar a l'entrada d'un cinema la Juna no apareix. Ell tot desesperat començà un període d'investigació llarg fins que al final va a parlar amb la portera del pis d'una amiga de la Juna, que mai havia existit.

Aquesta li diu el poble on resideix un amic de la Juna, en Pol.

Que el coneixia perquè era la portera de la casa on vivia el Pol.

Total que se'n va a Santa Coloma de Gramenet que era el poble on vivia i allí descobreix que viu el Pol amb la Juna .

Quan es troben comencen a discutir, la pega i l'obliga a despullar-se.

Després el Xavier li clava un ganivet a la galta dreta.

Llavors la policia que l'estaven seguint des de que havia arribat al poble entren a la casa i el detenen.

A la fi resulta que el oncle de la Juna era en realitat el marit de la Juna, que la riquesa se la havia gastat en borsa abans de morir i que la Juna es deia Caterina.

– Estructura

L'estructura es **lineal** ja que l'acció se'ns presenta pas a pas (coneix la noia, s'enamora d'ella, hi ha una tensió entre els dos, hi ha un assassinat, ella se'n va i ell descobreix que ha estat víctima d'un engany).

Si ens hi fixem bé també podríem dir que es un text cíclic ja que al començament diu que l'història comença un dia del passat i ho parla com si fos un record, però a mesura que et vas llegint el llibre te'n dones compte que te una estructura lineal i no cíclica ja que la novel·la es desenvolupa pas a pas.

– Característiques formals:

Marc Ambiental: 9 de Gener del 1965; un dissabte al tard

Temps:

Extern: Quan passa? L'història s'inicia quan el Xavier i la Juna es coneixen amb una parada d'autobús.

Intern: Quan dura? L'acció dura uns 10 mesos.

2 Mesos des de que la coneix ----- festeig

6 Mesos d'espera ----- després de matar-lo

2 Mesos d'investigació----- investigar.

Verbal: Passat ----- Pretèrit perfet perifràstic d'indicatiu.

----- Pretèrit imperfet d'indicatiu.

Espai per on transcorre l'acció

L'acció transcorre per Barcelona i un poblet al costat de Tortosa.

Personatges

Principals: Enric Viròs (oncle), Xavier, Juna.

Secundaris:

Caterina Freixa Badia: tieta de la Juna.

Sorribes: Es el cap de l'empresa de publicitat on treballa en Xavier. Explota als treballadors tot i que te bon cor.

Policies: Detenen al Xavier per clavar-li un ganivet a la galta de la Juna.

Pol: Era el company de la Juna. No coneix realment a la Juna. Es advocat.

Portera: Ajuda a en Xavier a trobar a en Pol. Treballa a casa d'en Pol a Barcelona.

– Punt de Vista :

Subjectiu: El narrador parla en primera persona. Sap tant com el protagonista de la historia.

Nivell de llenguatge:

Estándar

–Estil :

Utilitza un estil ràpid, descriu amb detall molts elements. També es realista, perquè tot el que ens diu es real. Es bastant ric perquè fa unes narracions utilitzant perfectament les paraules per crear l'ambient que vol.

– Valoració personal:

Sincerament ha set una de les millors novel·les que he llegit.

Ha set un d'aquells llibres que quan acabes un capítol tens ganes de començar l'altre.

Hi hagut parts millors que d'altres, com es normal, pero en general m'ha agradat bastant.

S'hi narren diversos temes interessants hi actuals com són: (L'amor, la crueltat, la pobresa, l'explotació del treball...).

Hi ha algun punt a destacar que no m'ha acat de agradar com es el que quan el Xavier mata al oncle de la Juna , i no sap que te un braç invalid i simula un suïcidi.

Recomanaria aquest llibre a tots els lectors que siguin afissionats amb l'intriga, suspens i acció.

Joc Brut

.....

4ºEso D

Index